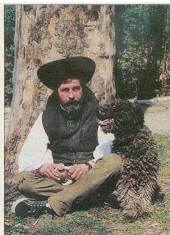

Bemutatjuk Skobrák Ferenc népi fafaragót

Juhásos pásztorbot

Skobrák Ferenc népi fafaragó pumijával
(Fotó: dr. Léval P.)

Szerencsésnek mondhatják magukat a Hungária Puli-Pumi-Mudi klub azon bajnok kutyainak a gazdái, akik a tavalyi és az idei évzáró vacsórán nem a szokványos csillogó-villogó kupákat, hanem klubtársuk, a pumi fajtafelelős Skobrák Ferenc által faragott eredeti népi fafaragásokat vehették át. A faragott népművészeti tárgyak híre más klubokhoz is elért. A jövő évi klubvacsórájukon előreláthatóan már a kuszos gazdák is izgulhatnak majd azért, hogy ők kapják Skobrák Ferenc faragványait.

Több, mint egy évszázada vagy a klub tagja, mégis csak az elmúlt év díjkiosztó vacsoráján találkoztunk először az általában készített népi fafaragásokkal. Az új bemutatkozás meglepetés, a díjazásra készített tárgyak pedig ócskúta elismerést váltottak ki a jelenlevőkből. A kérdés magától érteendő: mikor készített a fafaragást?

Már gyerekként vonzódtam a fához, és az akkori érdeklődésemmek megfelelően sípokat és játékokat faragtam. Felöltöként az élet más vizekre sodort. A víz szót az én esetemben szó szerint is lehet érteni, ugyanis egy országos hatáskörrel rendelkező vízügyi cég munkatársaként - az élővizek nyomán - Magyarországon minden zeg-zugába eljutottam. Az állandó kiszállások során nyitott szemmel jöttem az országot és bepillantást nyertem a ma is valós, vidéki pásztorélet minden napjaiba. Komolyabban csak pár évvel ezelőtt kezdtem el foglalkozni a fafaragással. Elsőnek egy sótarút készítettem szaru és fa kombinációjával.

A díjazásra felajánlott tárgyakat - sótarút, pásztorbotot, tüllék, órásszekrény - tulajdonképpen mind használati tárgyak. Ez véletlen?

Nem, sok kifejezetten azt szeretném, hogy mindegyiket használják! A hajdani ügyes kezű pásztor emberek sem haszontalan dísznek faragták ki tárgyukat, hanem éppen ellenkezőleg, szinte kizárólag csak használati tárgyakat készítettek. Ezeket a nap mint nap kézbe vett tárgyaikat igyekeztek a megmunkálás során széppé tenni, csinosítani. Ezáltal a saját életüket teték szebbé, harmonikusabbá.

Honnan tudhatja a mai világban valaki, hogy milyen is az eredeti pásztorművészet?

A már említett országjárásom során találkoztam népi iparművész mesterekkel és műzeumok-

ba jártam. Az utóbbi években az ennel a témával foglalkozó régi szakkönyveket tanulmányoztam. Sokat köszönhetek mestereimnek, Szabó Béla népi iparművésznek is. Hivatalosom szerint faragásaimban megőzőm a hagyományos formákat és díszítő elemeket.

Melyik a legkedvesebb általad készített tárgy, és melyikre vagy a legbüszkébb?

A legkedvesebb mindig az amelyiket éppen faragom. A legbüszkébb arra a juhással díszített pásztorbotra vagyok, amelyeket az idei díjkiosztón a kiállítások, a munkakutya sport ill. a terelés összetett versenyében legjobb műi gazdája kapta.

A fényképen egy pumi, a saját tenyésztésű Borzasszegi Miska a társad. És a többiek?

Rajtuk kívül velünk él a tenyésztőnként alapító öreg fehér pumink Mocskos Terka valamint Miska testvére és fia, Ezüst ill. Frici. A kutya-tenyésztésben - csak úgy, mint a művészi hitvallásomban - a használhatóságot tartom az elsődleges szempontnak, ami pumi esetében a terelésre való alkalmasságot jelenti. Különböző megjelenésben, karakterben és temperamentumban is az eredeti magyar pumi tenyésztésére töreksem. Tenyésztőnk büszkesége a Világgyőtes Maszat.

A magyar pászorkutya klubok ezévi klubkiállítása május 16-án lesz Devesesen, ahol a hagyományörző Magyar Pászorkutyás Bemutató Csoport - melynek néprajzi szaktanácsadója vagyok - érdekes és látványos műsort fog előadni. Minden magyar pászorkutya kedvelőt ezúton is meghívok erre a szakmaiilag nagyon fontos, izgalmas versenyekben is gazdag, baráti hangulatú rendezvényre.

dr. Léval Piroksa

Kosfejű hócsanak

Pumiféjes sótarút

